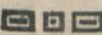

Izhaja vsak torek, četrtek in sobota. — Cena: Zcelo leto 36 K, za pol leta 18 kron, za četrt leta 9 K, za 1 mesec 3 kron. Posamezna številka stane 40 vinarjev. Na pismene naročbe brez pošiljave denarja se ne moremo ozirati. Naročniki naj pošiljajo naročnino po poštni nakaznici. Reklamacije glede lista so poštne proste. Ne-frankirani dopisi se ne sprejemajo. Na dopise brez podpisa se ne ozira.

NOVA DOBA

IZDAJA IN TISKA ZVEZNA TISKARNA V CELJU. ODGOVORNI UREDNIK VEKOSLAV SPINDLER.

Uredništvo in upravnništvo se nahaja v Zvezni tiskarni v Celju, Strossmayerjeva ulica št. 3. Oglasi se računajo po porabljenem prostoru in sicer: za navadne oglase po 30 v od 1 mm, za poslana, naznanila občnih zborov, naznanila o smrti, zahvale itd. 50 v od 1 mm, za reklamne notice med tekstom 2 K od vrste, Mali oglasi (največ 4 vrste) 4 K. Pri večkratnih objavah popust. Rokopisi se ne vračajo. Telefon št. 65.

EM. LILEK.

Preustroj celjske gimnazije

Po listih kroja se bo celjska humanistična gimnazija s prihodnjim šolskim letom izpremenila v realno gimnazijo. V 76. številki »Nove Dobe« je pisec članka »K vprašanju reforme celjske gimnazije« priporočal t. zv. dčinski tip, t. j. učni načrt višje realne gimnazije v Dčinu (Tetschen) na Labi kot najprimernejši za Celje, »oziroma za vsa ona mesta, kjer je samo ena srednja šola«. Ali je ustroj te priporočene šole res posnemanja vreden?

Dčinska realna gimnazija je postala v šolskem letu 1910/11 iz stare avstrijske realne gimnazije (prva osnovana 1862 v Taboru na Češkem z gimnazijalnim in realnim oddelkom od III. razreda naprej) na ta način, da se je v V. razredu starima dvema oddelkoma realne gimnazije še priklopil realno-gimnazijalni oddelk. Avstrijsko ministrstvo za uk in bogočastje je dovolilo to izpremembo samo »izjemoma za poskus«.

Da je stara avstrijska realna gimnazija, ki ima služiti gimnazijalcem in realcem, izgubila svojo pravico do obstoja, to je že vobče znano. (Glej sodbo o tej šoli v knjigi »I. Loos, Encyklopädi. Handbuch der Erziehungskunde«, I. Bd., p. 636). Ali je dčinski tip, ki se je izcimil iz te zavržene realne gimnazije, boljše sreče? Po učnem načrtu tega tipa je omogočeno učencem, ki so se v III. razredu odločili za realno gimnazijo, izvolivši si francoščino mesto grščine, da se v V. razredu otresejo tudi latinščine in da tako postanejo čisti realci. No, kaj so doživeli s to poskusno šolo? V šolskem izveštvju za šolsko leto 1911/12 piše ravnatelj tega zavoda, ki je sam izdelal zanj učni načrt: »V III. razredu se je odločilo od 68 učencev samo 13 (19%) za gimnazijalno naobrazbo, 55 (81%) pa za realno. Vzrok temu je ta, da še učenci v III. razredu niso zreli za odločitve v eno ali pa drugo smer. Poučevanje grškega jezika bi se moralo zaradi tega preložiti v V. ali pa še boljše v VI. razred. Spodnjih pet raz-

redov bi s to preložitvijo dobilo ustroj enotne srednje šole in vsi učenci bi se mogli poučevati v modernih jezikih brez povišanja tedenskih učnih ur. Pouk bi pa na ta način postal svobodnejši in cenejši!«

V izveštvju za šolsko leto 1913/14, ko se je že v vseh štirih gornjih razredih poučevalo po novem učnem načrtu, piše isti ravnatelj: »V zadnjih štirih letih (1910/11—1913/14) se je v III. razredu oglasilo za gimnazijalni pouk samo 31%—19%, za realno-gimnazijski pa 69%—81%. Dokler je obstojala višja realna gimnazija samo iz gimnazije in realke, oglasilo se je za gimnazijski pouk okoli 40%, za realni pa okoli 60%. Po uklopitvi realno-gimnazijalnega oddelka pa se je znižalo število za gimnazijalno smer za polovico prejšnjega števila.«

Kaj nas to uči? Da stariši in otroci na Češkem ne marajo več za mrtve jezike, za latinščino in grščino. Ali je pri nas drugače? Ne! Potem pa tudi dčinski učni načrt ni za naše gimnazije.

Oglejmo se sedaj še malo po daljnem svetu, da vidimo, v koliko drugi narodi cenijo latinščino in grščino. V stari Avstriji je učno ministrstvo osnovalo leta 1908. reformirano (reformno) realno gimnazijo brez grščine v vseh razredih in brez latinščine v 4 spodnjih razredih. Takšen tip sem jaz predlagal že leta 1882. v dunajski Tribuni. — Na Francoskem so leta 1902. reformirali svoje srednje šolstvo (écoles secondaires: lycées = državne gimnazije in collèges = mestne šole) v tem pravcu, da so dali v učnem načrtu mnogo prostora živim jezikom in eksaktnim vedam. V nižjih razredih njihovih sekundarnih šol grščina ni obvezen predmet, v višjih pa, ki se delijo na 4 oddelke, samo v enem oddelku. — Na Švedskem imajo od leta 1905 petrazredno enotno srednjo šolo (realko) brez latinščine in grščine. Njihova štirirazredna gimnazija se cepi v latinski in realni oddelk. — V norveških triirazrednih gimnazijah tudi ni grščine, latinščina pa se poučuje že od 1. 1894. samo v zadnjih dveh letnikih kot fakultativen (neobligaten) predmet. Prvi letnik je skupen vsem učencem, II. in

III. pa se delita na troje: 1. na realni, 2. na moderno-jezikovni, 3. na latinski oddelk. Podlaga tej gimnaziji je štirirazredna srednja šola. — Slično je tudi na Danskem. Višje šole (high schools) Zedinjenih držav Severne Amerike se cepijo v 3—4 veje, da se lahko ugotovi vsem učnim potrebam in zahtevam. V mnogih teh šol vživajo učenci veliko svobodo v izbiranju učnih predmetov, posebno v zadnjih dveh letnikih.

Nemčija je še vedno zemlja klasičizma. V njenih 9-razrednih gimnazijah se poučuje latinščina večidel 69, grščina pa 36 tedenskih ur (pri nas 48 in 28). K temu še imajo mnoge klasične gimnazije posebne 3—4-letne pripravljavnice. Redke so 8-razredne gimnazije. No v novejšem času se je na Nemškem osnovalo več realnih gimnazij novejšega sistema, frankfurtskega in altonskega brez grščine v vseh razredih in brez latinščine v treh nižjih razredih, ali zato s francoščino in angleščino. Po altonskem sistemu tvorijo trije spodnji razredi temeljno šolo za triirazredno realko in šestrazredno realno gimnazijo. Leta 1906 so nemški inženjerji že zahtevali šestletno enotno šolo brez grščine in latinščine.

V Zagrebu se je baje učiteljski zbor izjavil za 4-razredno enotno srednjo šolo brez latinščine in grščine, beogradski prosvetni odbor pa za triirazredno, v IV. razredu pa za cepitev v latinski in realni oddelk, v V. razr. v latinsko-grški, latinsko-realni in čisti realni oddelk po francoskem vzorcu.

In v tem času, ko so drugi narodi že spoznali važnost realnih učnih predmetov, modernih jezikov, novejših književnosti in znanosti, najdejo se med Slovenci še vedno klasični filologi, ki hočejo, da se latinščina poučuje že v I. razredu enotne šole, ki celo trdijo, da bi bila latinščina najboljši esperanto, to je skupni svetovni jezik! Bere se še vedno v naših znanstvenih listih, da je s poukom v latinščini mogoče »vzgojiti dobre duševne delavce na vseh poljih, izobraževati vse duševne in pravne zmožnosti učenčeve: spomin, razum, pazljivost, natančnost, vestnost, pridnost. Z latinskim poukom se vse te zmožnosti in kreposti naj-

gotoveje in najdoslednejše vzbujajo in vzgajajo«. Pokazal sem gori, da Nemci največ gojijo latinščino. No, kakšen je bil njihov politični razum v zadnjih letih, kakšne njihove kreposti v tej vojni? Experientia docet! (Izkušnja uči!) Vsak od nas, ki je bil v gimnaziji, vé iz lastnega opazovanja, da je dober latinec dostikrat jako slab matematik in zgodovinar. Da bi za dosego zgoraj navedenih zmožnosti, za dosego t. zv. formalne izvežbanosti samo latinski jezik sposoben bil, tega ne verjamemo mi, ki poznamo tudi srbohrvaščino in druge žive jezike. Trditev Nemca Fr. Aug. Wolfa, da se misliti učimo pravzaprav samo na podlagi latinskega jezika, je že zdavna ovržena. (Glej o tem I. Loos, Encyklopädi. Handb. der Erziehungskunde, I. Bd., p. 424.) »Da nam duševna gimnastika v latinskem pouku ne zadostuje, da nujneje rabimo pozitivnega znanja, to je že pred mnogimi leti drastično razložil nemški filozof dr. Dühring v svojem delu: Kritische Geschichte der allgem. Principien der Mechanik, p. 491—492.

Nam vsem je znano, da v sedanjem času latinski jezik ni več one praktične važnosti, kakor v prejšnjih stoletjih, ko je še bil občevalni, književni in pri nekaterih narodih tudi javno-službeni jezik. Kolikor služi poznavanje latinščine današnjemu zdravniku, o tem je prinesel »Čas«, zv. 3—4, izjavo zastopnika zdravnikov pri šolski anketi, ki se je tega leta obdržavala v Ljubljani. Tudi napram meni se je eden tukajšnjih zdravnikov izrazil, da mu je od latinskega besednega zaklada, ki si ga je nabral na gimnaziji, le malo služilo v korist pri njegovih medicinskih študijah. — Dosedaj je bil latinski jezik našemu teologu največje važnosti, zato pa se je tudi cerkvena oblast povsod protivila skrčenju pouka v latinščini. Ali v do-glednem času se bode v Jugoslaviji uvedlo slovensko bogoslužje; in takrat bo našim teologom poznavanje stare slovenščine, glagolice in cirilice večje potrebe, kakor latinščina. Tudi za naše juriste ne bo latinski jezik več potreben ko prej, ker v enem delu Jugoslavije je namesto tujega, rimskega

Dr. VLADIMIR BREZOVNIK:

Albanija.

(Konec.)

Zrašla pa sva se takole: Francozi so zajeli cel naš bataljon, rešil se je samo sluga komandanta z njegovim psom. To se je zgodilo tam nekje pri Čafa Guri prere. Tri dolge dni sta romala do Gramši in prosila pri nas v bolnišnici prenočišča. Psiček je šel tri mesce in opotekalo se je revše gladi in onemoglosti. Tanke tačice so na podplatih krvavele, ostro kamenje je do krvi ožulilo mlade podplatce. Vzel sem ga v naročje in šel z njim kuhinjo, da se kaj najde za prazen želodec. Nalili smo mu mleka. Poskušal je najprej stoje, a ni šlo. Zdrknil je na zadnje noge, da se nasiti sede. Ni šlo — v udih je trgala tridnevna pot. No in nazadnje je legel pred skodelico in pil, pil, da ga je bilo milo gledati. Potem pa sem ga zapustil v kuhinji. Sluga me je prosil, naj ga obdržim, ker niti sam nima kaj jesti. Obljubil sem.

Zvečer pa je prišel praskati na moja vrata in spal pri meni v sobi na odeji, ki je bila zložena pred posteljo. Od takrat živiva skupaj in sva sklenila ostati skupaj.

Čim je v Albaniji umrl Simeon, je bila tudi slava naše orijentske armade pokopana z njim. Nič več nismo slavno branili svojih praporov. Bežali smo nazaj, daleč nazaj do Kawaie pod Dračjem: je prišla prva etapa. Nič več ni šlo naprej. Enkrat je še poskusil silovitež in slovitež svoj zmagovalen pohod — a ni imel sreče. Takrat je zagospodovala v naših vrstah septembarska malarija in hektombe je zahtevala naše slovanske krvi.

Od Rusov v letu 1916 preslavno tepeni generaloberst Pflancer-Baltin — mi smo mu pravili general Balt-hin, Balt-her — je prevzel takrat povelje albanske armade in začel takoj svoj »bald hin, bald her«; to se pravi, da je začel zbadati nasprotnika in potem bežal z armado sem in tja — dokler ni prenehala avstrijska armada in prišel prevrat.

Bežali smo nazaj po strašno dolgi cesti, brez konca je bila in v njenih jarkih na vsaki strani so umirali naši ljudje: možje najboljših let, fantje še ne dorasli. Strašen je bil pogled na to umiranje, otopelo je srce, da ni več čutilo sočutja za svojega bližnjega. Bežali smo mimo in molče smo gledali zadnje trepljaje umirajočega telesa tu

tam, vzdolž cele grozne ceste. V žgoči septembarski vročini je bilo tisto umiranje. In čim je nastopila noč, mrzla noč po razpaljenem dnevu, je kosila smrt tem huje in strašneje. Zjutraj so nalagali na vozove trumoma trupla na kojih oblekah je trepetala jutranja rosa in po mokrem obrazu so lepeli lasje in brki mokri od rose in smrtnega potu.

Iz vseh zased so streljali na nas Albanci. Pri Prezi se je vnel pravcati boj z njimi. Kar je ostalo od oslabeledosti za četo, je bilo brezpogojno izgubljeno. Ali krogla ali nož albanskega roparja je napravil konec ubogemu življenju v tihih pustinjah Albanskih.

Tako je bilo v septembru pri nas tam doli. Na Dunaju pa je baš tiste dni vpil ministerski predsednik, da so naše fronte trdne in moštvo pri najboljšem duhu in kaj je govoril Tisza tiste dni ošabnega in blaznega! Ko bi bili ti blazneži marširali eno uro po tej naši cesti smrti, da bi jih bilo zazeblu in da bi zatrepetali radi tolike nezasužene nesreče človeških žrtev.

Pot se je vila ob morju proti severu. Vedno manj in manj nas je bilo. Deloma so obležali, deloma se jim je posrečilo preriti se do bolnišnic, ki so bile takrat pravcati tabori. Gnetlo se je

vse naokoli polno nesrečnežev, ki jih je trla mrzlica. Med vsemi temi je begal po eden, dva zdravnika celi dan. Kako mogoče taki množici pomagati brez vseh najprimitivnejših pripomočkov brez zdravil in hrane. Smrdljive konzerve so se delile med bolnike, mrzle in neodprte. V tresoči roki jo je držal, skušal z zadnjimi močmi predreti pločevino... Videl sem mrtvih, ki so krčevito držali v rokah neodprte konzervne lonce. Tako je kosila smrt tudi po takozvanih bolnišnicah na prostih poljih brez streh; par umazanih šotorov kvečjemu.

Cel mesec je trajala strašna pot. Proti koncu oktobra smo se prerili preko Črne gore do Kotorskega zaliva. Cela boka je bila polna vojaštva, ki je razbijalo barake in kurilo na prostem. Streljalo in kričalo je vojaštvo po cele noči.

V vseh pa je bilo čustvo, čudno in nihče si ga ni mogel razlagati. Govorili smo in naši pogledi so bili vse drugi, kakor prej kedaj. Nič več ni bilo med našim govorjenjem tistega v krogu iskajočega pogleda zadnjih štirih let: kje je prisluškovalec, da me spravi na kol... Z otročjo naslodo smo priznavali svoje mišljenje predvsem pred

prava recipirano domače, narodno pravo, namreč v »Imovinskem zakonu za Črnogor«. Kolikor bo naša mladina vobče potrebovala latinski jezik, toliko se more naučiti v VII. in VIII. razredu, ali ne po stari, slovniški, ampak po novi metodi, kateri je berilo glavni del pouka. Nam ne treba več, da znamo govoriti in pisati v pravilni latinščini; nam je latinščina še samo v toliko potrebna, da moremo razumeti latinski tekst. Da to v pouku dosežemo, pa ni potrebno zahtevati od učencev podrobnega znanja vseh izjem v latinski sklanji in spregi, nam ni potrebno, da predstavljamo iz materinskega jezika in da pišemo latinske naloge. Kar je napisal nemški učenjak Du Bois Reymond v svojem delu »Kulturgeschichte und Naturwissenschaft« o grških nalogah*), to velja tudi za latinske. Prepričan sem, da bi se v razumevanju teksta po metodi, ki se drži večidel samo berila, v dveh šolskih letih z zreli dijaki več doseglo kakor sedaj v osmih šolskih letih, posebno pa tedaj, če bi se dijaki v prvih šestih letih učili italijanščine in francoščine, in če bi se klasična filologija poprijela metode, ki jo uporablja moderna filologija. Ako si n. pr. ogledamo učno metodo za francoščino v šolski knjigi »Sokoll-Wypfel, Lehrbuch der französischen Sprache für Realschüler«, vidimo, da v njenem I. delu ni niti ene vaje iz materinskega jezika v francoščino.

Kolike važnosti je grška kultura — pa ne grščina, t. j. grški jezik — za razvoj rimske, arabske in novejšje evropske in ameriške prosvete, to vé vsakdo dobro ceniti, kdor se je bavil s kulturno zgodovino. Ali pridejo naši dijaki do jedra te kulture na temelju sedanjega pouka v grščini, ko morajo glodati samo jezik, ko pri zrelostnem izpitu niti dovoljeno ni, da maturanta izprašuješ iz realij in klasične književnosti? Bil sem blizu tridesetkrat pri zrelostnem izpitu in tako vem iz lastnega izkustva, koliko se v grščini doseže na naših gimnazijah; nisem našel gimnazijca, ki bi bil zmožen prevesti Platona ali katerega drugega grškega pisca brez učiteljske pripomoči. Če se ne doseže zaželjeni cilj, čemu potem toliko truda, toliko potrate duševne moči učiteljeve in učenčeve pri učenju starih jezikov? S temi se naj bavijo v bodoče naše univerze, na gimnazijah pa naj odstopijo mnogo svojega sedanjega prostora živim jezikom, realnim predmetom, etiki, zgodovini kulture, filozofije in svetovne književnosti.

*) Die Zukunft gehört jener Anstalt, welche unter der Fahre: »Kegelschnitte, kein griechisches Scriptum mehr«, marschirt.

tistimi, ki so nam bili prej najbolj sovražni. In pri njih tudi nismo zapazili tistega oholega, neusmiljenega, poživljenega pogleda zadnjih štirih let: kje si izdajalec, da te spravim na kol. . .

Pripravljalo se je v resnici nekaj velikega. Vse drugače je izgledal svet okoli nas. Ni bilo več ošabnosti in zaničevanja ter žaljenja najsvetejših čustev. Tako so tekli dnevi.

Prvega listopada pa so zagrmle silne oklopnice in križarke v morju iz vseh topov. Hiteli smo na obrežje in najveličastnejši prizor mi je bilo usojeno doživeti po teh letih groze. Na teh plavajočih trdnjavah despotskega sistema ni več plapolal znak rdeče-beli. Jugoslovanska zastava se je počasi dvigala po jamboru navzgor. . . Na eni ladji, na drugi, na vseh. Čim je dospela do vrha, je trenutno ostala zavpita — potem pa se je polagoma, kakor boječe razvila in neizkušeno zaplapolala preko vodovja. Boječe: saj so ti brodovi bili izmed najsilnejših zatiralcev njenega imena. Neizkušeno: ker prvič na svetu — nikdar do sedaj.

Mi se pa nismo sramovali solz drug pred drugim . . .

Kar se tiče preustroja celjske gimnazije v šolskem letu 1919/20, predlagal bi, da se v I. razredu opusti učenje latinščine, v III. pa grščine; namesto latinščine v I. razredu naj se uvede italijanščina (3—4 ted. ure), namesto grščine v III. razr. srbohrvaščina, ki se je lansko šolsko leto poučevala samo v gornjih 4 razredih po 1 uro na teden, kar je vsekakor premalo. V nižjih razredih naj postane risanje, v V. in VI. razredu pa opisna geometrija obvezen predmet. Te izpremembe se dajo lahko izvesti.

Za bodoče čase pa bi predlagal za celo Slovenijo samo eno humanistično gimnazijo, vse druge naše gimnazije pa se naj preustrojijo v realne gimnazije. Te in realke naj se postavijo na 6-razredno enotno šolo brez latinščine in grščine, tako da bi pravo gimnazijo in pravo realko predstavljala samo dva najvišja razreda, VII. in VIII. razred. V 4 dolnjih razredih te 6-razredne enotne šole naj bi se v učnem načrtu združile sedanje nižje gimnazije, nižje realke in meščanske šole. Ta 4-razredna skupna nižja srednja šola z realistično, praktično smerjo bi imela podati učencem srednjo, zaokroženo naobrazbo in obenem služiti kot pripravljavnica za učiteljska, trgovske akademije, obrtne, gozdarske, kmetijske in druge enakovrstne strokovne šole. Koliko bi se pri takšnem ustroju prištedilo pri šolskih poslopih, zbirkah, razsvetljavi in kurjavi tam, kjer bi bilo mogoče vse te učence spraviti pod eno streho! Pozivam javnost, naj se tudi ona zanima za to šolsko vprašanje, ki je neizmerne važnosti za našo prosveto in bodočnost. Kakoršna je prosveta, takšna je tudi politična, telesna in kulturna moč cellega naroda!

Okrajnim zastopom in okrajnim glavarstvom na Štajerskem.

Sklicujem kot predsednik likvidacijske komisije za Štajersko na dneve 11. in 12. septembra t. l. z začetkom ob 1/2 uri vsakega dne zjutraj v veliko dvorano Narodnega doma v Celju zbor odposlancev spodnještajerskih okrajnih zastopov, občin, občinskih in okrajnih hranilnic, bolnic in kmetijskih šol in bivših deželnih podjetij na Spodnjem Štajerskem. Povabili se bodo tudi zastopniki deželne vlade v Ljubljani, zlasti poverjeništa za notranje zadeve in poverjeništa ministerstva financ in zdravstvo, ter javna dela, za kmetijstvo in socialno skrb. Na dnevnem redu bodo poročila o gospodarskih zadevah ki so prej spadale v delokrog bivšega štajerskega deželnega zbora in odbora.

Namen tega zbora je posvetovalen in poučen. Predsedstvo likvidacijske komisije hoče podati poročilo o stanju prehoda bivše deželne štajerske uprave v skupno deželno upravo za Slovenijo in o stanju obračunavanja z nemškim delom Štajerske glede prej skupnega deželnega premoženja. Pričakujejo se s strani odposlancev okrajnih zastopov in občin itd. nasveti glede ureditve pričakovanih finančnih težav v nekaterih zadolženih zlasti prej nemških občinah in hranilnicah. Razpravljati bode v ti zvezi o ustanovitvi kakega sanacijskega zaklada, kateremu bi se naj posvetilo iz bivše deželne skupnosti prevzeto aktivno avtonomno premoženje, n. pr. kopališče Rogaška Slatina in Dobrna, ali denarna vrednost istega, če bi nepremičnine prevzela država. Z ozirom na neustavne razmere v občinah in okrajih bode umestno razpravljati o načinu ureditve samouprave ter času in načinu prihodnjih volitev v občinah. Ker je podpisanemu predsedniku

težko vabiti naravnost vse mnogoštevilne prizadete občine, prosim okrajne odbore oziroma komisarije in gerente, da v sporazumu z okrajnimi glavarji pripravijo potrebno za ta zbor ter po svojem sprevidu primerno ukrenejo zaradi udeležbe posameznih občin ali večjih skupin istih po odposlancih. Dnevni red se objavi v domačih listih.

O nameravanem sklicanju zbora so poučene vse stranke in ni ugovora zoper ta zbor.

Predsednik likvidacijske komisije za Štajersko: Dr. V. Kukovec.

Celje, dne 27. julija 1919.

POLITIČNE VESTI.

Razdelitev veleposestev.

LDU. Belgrad, 1. avgusta. V ministrstvu za agrarno reformo se je imenovala strokovna komisija z nalogo, da izvede zakonito razdelitev veleposestev v Bosni in Hercegovini ter v delih Dalmacije.

Konec boljševiške vlade na Madžarskem. Vladajoči svet ljudskih poverjenikov je imel dne 1. avg. izredno sejo, na kateri je poročal Bela Kun o političnem in vojaškem položaju, katerega je naslikal kot popolnoma brezupnega. Na zborovanju je vladala tolika razburjenost, da so se govori razločno slišali na ulico, kjer je množica v največji nervoznosti pričakovala izida posvetovanja. Nazadnje je Bela Kun objavil, da se je pod pritiskom strokovnih organizacij vlada svetov odločila, da odstopi. Vlado pa je prevzela čisto socialistična vlada pod predstvom Julija Beidla. Nova vlada je izjavila, da smatra za svojo prvo nalogo uzdržanje notranjega reda in uredbe obravnav z entento. Bela Kun pa se je preselil na Dunaj in bo bival v taborišču za internirance. Budimpešta je baje sprejela odstop sovjetske vlade s največjim mirom. Verjamemo.

Na Ogrskem je glasom poročil z dne 1. avg. sovjetska vlada odstopila in se je sestavila nova socialistična vlada. Min. predsednik je Jul. Beidl.

Konec vojske.

V četrtek zjutraj se je sestal v elizejski palači francoski ministrski svet pod predstvom Poincarreja. Ministrski svet je sprejel zakonski osnutek o oficijelni določitvi dne, kdaj so prenehale sovražnosti med Francijo in Nemčijo. V zmislu osnutka bodo veljale sovražnosti kot ustavljene počenši od dne, ko bo v uradnem listu objavljena vest, da sta obe zbornici ratificirali mirovno pogodbo z Nemčijo, ne da bi se čakalo na sklep miru z drugimi državami, ki so bile s Francijo v vojnem stanju.

Minister dr. Poljak o agrarni reformi. V razgovoru z nekim časnikarjem je izjavil minister za agrarno reformo dr. Poljak, da je predložil regentu Aleksandru v odobrenje že tri definitivne uredbe agrarne reforme, ki jih regent te dni odpiše in izda. S prvo uredbo se uredi v glavnem vprašanje age in kmetskega zemljišča glede vpisa v zemljiške knjige v Bosni. To vprašanje je rešeno radikalno v korist kmetom. Nadalje je določen maksimum (najvišji obseg) za veleposestvo. Za sremsko in virovitiško županijo znaša 300 ha obdelanega zemljišča, za varaždinsko 75 ha.

IZ KOROTANA.

Tabor na Koroškem. Dne 15. 8. se vrši v Sinčivasi manifestacijski tabor, kjer bo slovenski Korotan ob navzočnosti bratov iz Štajerske in Kranjske veličastno proglasil svojo neupogljivo voljo po združitvi z Jugoslavijo. Narodni svet za Koroško pozivlja zato vse, ki čutijo narodno, da pridejo ta dan v Sinčovas. Vsa društva naj se pripravljajo, da svečano nastopijo na taboru, kakoršnega še ni bilo na Koroškem. Zastave telovadnih in drugih društev naj ponosno vihrajo in družijo rodne brate. Slovenska pesem naj mogočno doni po naših tleh, ki so prepojena z žulji in krv-

jo naših najboljših mož. Vse pa naj takrat prešinja vseobjemajoča ljubezen posebno do naših koroških bratov, ki jim je bila dozda usoda najbolj nemila. Na svidenje torej dne 15. 8. v Sinčivasi.

V Velikovcu se otvorite 1. sept. dečka in dekliška meščanska šola.

V Dobrlivasi posluje kot notarjev namestnik Anton Zevnik, prej not. namestnik v Podgradu (v Istri).

V Beli je doslej že 341 kmetov si naročilo gospodarski list naše kmetijske družbe »Kmetovalec«. Posnemanja vredna občina!

MARIBORSKE NOVICE

Mariborski mestni sosvet je imel 1. avg. zopet svojo redno sejo. Viadni komisar dr. Pfeifer je po otvoritvi seje prebral zahvalo podpolkovnika Vladka V. Uzorinaca, poveljnika karlovaškega pešpolka, kteremu je mesto v zahvalo za njegovo res vzorno ponašanje in nastop o priliki zadnjih izgrediv poklonilo znesek 10.000 K. G. vladni komisar je nadalje poročal, da je okr. živinozdravnik Hinterlechner že nastopil mestno službo. Sosvet je sprejel ponudbo žel. godbe, ki hoče vsako nedeljo svirati v parku. Cerkvi sv. Magdalene se proda prostor, na katerem je stala stara mrtvašnica, za 600 K. Za mesto Maribor velezaslužna general Maister in minister dr. Korošec dobila svoji ulici. Nato se je odredila še označba nekaterih drugih trgov, ulic in cest, ostale pridejo prihodnjič na vrsto. Napise dela tvrdka Ježek. Družega sosvet ni razpravljaj. Nam se zdijo te sosvetske seje precej »suhe«.

CELJSKE NOVICE.

Malo spomina. Prejeli smo: 7. okt. 1914. sta stala 2 dijaka, Srečko Puncer in Jvo Ferlež, pred vrati celj. okr. glavarstva in sta čitala tamkaj nabita poročila z bojišča. Pride tjakaj g. Peter Derganz, mestni ekonom, jih s silo odrine in zakriči nad njima: »Was werden Sie hier lesen, es ist ja alles deutsch! Deutsch lesen können Sie nicht, windisch steht aber nicht geschrieben. So spazieren Sie herum wie Spione und Lausbuben — dieses windische Gesindel! Und solche, wie Ihr da, könnte man brechen wie Zündhölzchen!« Puncer je, kakor znano, padel kot junak na Koroškem, g. Derganz se pa še vedno lepo sprehaja po jugoslovanskem Celju — in si misli svoje o nas . . .

Zakaj ravno najzagrizenejši ne? Pišejo nam: Nemški profesorji bi bili morali zapustiti že koncem šolskega leta naše mesto. Nekaj jih je sicer šlo, a najzagrizenejši, kakor Maček, Jedlička itd., še vedno strašijo po celjskih ulicah. Ali jih oblast namerava pokloniti »za spomin prejšnjih dni« muzeju ali jih pa morda vendar vrne »njih presrečni, že težko čakajoči nemški majki — domovini.«

Sprehodi po Celju. Vidijo se še sledeči nemški napisi, danes v 9. mesecu Jugoslavije: Josef Achleitner, Georg Adler, Michael Altziebler, Apotheke (pri farni cerkvi), Josefine Glanz, Gottfried Gradt, Alexandrine Hühnerbein, Vinzenz Janič, Joh. Jellenz, Franz Karbeutz, Franz Mossmann, Franz Motoch, Johann Schmidt, Josef Srimz, Franz Urch, Victor Wogg. — Brez napisov so trgovine: Fröhlich, Jakowitsch, König, Krick, Weiner. Nemško tablico še ima Joh. Berna, dvojezično M. Pernovšek, nemški napisi so na par krajih še preplepljeni s papirjem. Če smo koga slučajno prezrli, naj se blagovodi javiti. Obrtna oblast pa naj končno napravi red!

Oj ti uboga Jugoslavija! V četrtek je pri bolnišnici neki nerodni voznik tako neprevidno vozil, da je bila starejša žena, ki se ni mogla izogniti, na nogi precej težko poškodovana. Ženo so odnesli v bolnico. To je žalostno dejstvo in bodo odgovorne oblasti voznika gotovo dobro prijelo. Mimo pa je prišel neki železničar — seveda

ni socijalist! — in ta ni imel nujnejše potrebe, kot da je zmerjal čez Jugoslavijo, češ odkar smo v Jugoslaviji, se take nesreče dogajajo, ker se gospoda nima časa zanimati za trpina, ampak le za politiko. V stari Avstriji seveda se ni pripetila nikdar podobna nesreča!

»Narodni kavarar« Johann Koss naše notice, da se je zavzel za nadaljnjo nemško uradovanje pri gostilničarski zadruzi v Celju, ni dementral, na kar njegove slovenske goste opozarjamo.

Ali ni poguma? Nemški Jungschützenhauptmann Derganz ima na Liscach vilo, kamor je hodil vsako leto na počitnice s svojo družino. Tako ima še sedaj gori prazno stanovanje, obstoječe iz 2 sob, kuhinje, kleti, shrambo in vrto. Že julija meseca bi moral sprazniti stanovanje v mestu našem ekonomu, kjer so hlevi, vozovi in vse orodje. Pa iz gole nagajivosti noče tega storiti. Ali mož morda misli, da je še vedno kak komandant, da mu nihče ne more do živega? — Stanovanjski sosvet pa opozarjamo, da pri takih ljudeh ni treba rokavic.

Vlom in tatvina. V noči od 3. na 4. avgusta je ob 1. uri ponoči opazil redar Ant. Pavletič razbito okno na bufetu na kolodvoru; ko pogleda notri, vidi neznanega moškega. Na vprašanje, kdo da je in kaj dela, mu da neznanec odgovor: jaz sem gospodar, spim tu in pustite me v miru. Redarju se je zdel oseba sumljiva, opklje pomoč in primejo tatu, ki je pa na potu na policijo zagnal proč vitrihe. Na policijskem uradu je izpovedal, da se imenuje Seles Franc, roj. 1874 v Premu pri Trnovi Bistrici in da služi sedaj pri avto-kadru v Šiški. Pri njem so našli 1 pilo, 1 klešče, 1 ključ za odpiranje osebnih železniških vozov in več avstr. znamk. Nahrbtnik si je pa napolnil s sledečimi stvarmi 20 velikih in 7 malih škatelj sardin, 13 steklenic konjaka, 16 parov klobas, 4 stekl. Asadovina, 2 kg sira, 2 prta, nože, vilice in več drugih drobnarij, v približni vrednosti tisoč kron. Ko je sedel zvečer v bufetu, ni hotel znati slovensko; trdi tudi, da ima družino v Laškem pri nekem Petku. Sedaj je pod ključem in smelo trdim, da se je posrečilo, zelo nevarnega vlomilca spraviti na varno.

Hudo se godi nemško nacionalnemu profesorju Zelenki, ki je sicer že davno odpuščen iz naše službe, pa ga vendar naše oblasti ne poženejo preko meje naše države v smislu zadevnih naredb, ker ga ščijo razne mogočne osebe. V zahvalo za to pa se je te dni ta nemškonacionalni petelin tako-le znesel nad našincem: »Diese Wirtschaft wird sich nicht mehr lang halten. Die Deutschen werden von den Aemtern und Behörden niedergedrückt, wogegen die Slaven in Deutschösterreich das schönste Leben haben!« Kaj, ko bi vendarle naša oblast temu petelinu tudi dala priliko, da si okusi dobrote svoje majke Nemške Avstrije?!

Celje. Pišejo nam: Mestni urad je sicer določil tržne cene za razna živila, vendar se najdejo še vedno prodajalci, ki se jih ne drže, na drugi strani pa tudi razne nemške in druge magnatske gospe, ki seveda prosto-volino preplačujejo, samo da odgrizejo živež nam revežem. Policiji bi priporočal, da se za te stvari na trgu resno pobriga in vsakogar, ki krši tržne cene, bodiči kupec ali prodajalec, brez milosti izroči pravici v roke. Kedaj neki se bo tudi naša vlada ojunčila, da bo enako pri raznih trgovcih omes posegla, ki danes prodajajo n. pr. ovratnike po 2 K, čez 10 dni pa isto blago že po 10 K? Nek red mora priti v naše kupčijske odnošaje, sicer bomo pripluli res počasi v madžarske razmere!

Le dosledno! Pišejo nam: Mesar Selak si je sicer dal napraviti pravičen slovenski napis, v oči pa bodejo nas odjemalce še vedno njegovi »Fleischpreise« pri vratih!

Več luči! Vedno se ljudje pritožujejo, da so primorani neprosto-voljno po ulicah igrati karambol. Tako na

primer če se gre po Trubarjevi ulici (sploh na celnem otoku) brli samo mala lučica pri novi gimnaziji, drugod pa egiptovska tema. Sedaj, ko imamo plin, bi prebivalci Brega tudi prosili, če zahtevati ne smemo, da se nam da več luči, da bomo saj videli šteti denar za davke. — Morda bodo pa rekli gospodje: »Bodi luč, ker bila je luč!«

Celjski odsek Savinske podružnice SPD. V smislu sklepa občnega zbora vabim celjske člane Savinske podružnice na pogovor o ustanovitvi celjskega odseka v sredo, 6. avgusta ob 8. uri zvečer v Čitalnici. — Dr. E. Kalan, tč. predsednik.

Domobranska bolnica v Celju pozivlja vse one, ki bi imeli še kake terjatve do nje, da se najkasneje do 10. avgusta t. l. zglaste v računski pisarni domobranske bolnice v Aleksandrovi vojašnici, ker se vsled likvidacije domobranske bolnice na poznejše terjatve ne bo oziralo.

Vedno več si upajo nemškutarji v Celju. Minoli petek ob 23. uri ponoči je šla cela druhal po Razlagovi ulici in potem na glavni trg glasno ponemške pesmi; tamkaj stoječi redar pa se ni niti zmenil zanje. — Ni čuda, da si potem upajo tuliti celo Wacht am Rein, kot se je to pred par dnevi zgodilo v Gaberjih.

Državna posredovalnica za delo, podružnica za Celje in okolico. Pretekli teden je iskalo dela 47 moških in 4 ženske moči. Delodajalci so iskali 29 moških in 6 ženskih moči. Izvršilo se je eno posredovanje. — Dela iščejo: 3 oskrbniki, 4 strojniki in monterji, 1 klepar, 1 livar, 1 kovač, 1 mehanik, 1 mesar, 1 pek, 2 natakarka, 2 rudarja, 2 portirja, 1 kočijaž, 1 zid. polir, 1 sollicitator, 3 pisarniške moči, 8 trg. so-trudnikov, 2 blagajničarki, 1 skladiščnik, 1 laborant, 1 trg. vajenec, 7 paznikov in slug, 2 hlapca in 8 nav. delavcev. Delo je na razpolago: 4 miz. pomočnikom, 1 ključavničarju, 10 tesarjem, 6 zidarjem, 1 skladiščniku, 1 čevlj. vajencu, 1 kontoristinji, 4 kuharicam, 1 sobarici, 1 hišini, 5 hlapcem in deklam in 11 nav. delavcem.

Iz zadruge »Samota«. Navidezno je bila nastala v okrilju »Samote« kriza, ki je pretela, da nam uniči vse plodove dosedanjega dela. Te težave pa so definitivno in sijajno premagane. Vsestranskemu pozivu in raznim prošnjam celih krožkov po deželi se je moral ukloniti odstopivši načelnik Beba in na nedeljskem izrednem občnem zboru izjaviti, da zopet prevzame ozir. obdrži načelovanje. Ker je vajen nesebičnega dela, je iznova nadel to breme svojim ramenom. Živel! — Od zadnjega poročila se je klub »Samota« razvil v zadrugo, razpredeno po vsem slovenskem ozemlju. Po enem mesecu obstanka ima zadruga že štiri podružnice, sedem ekspozitur, dvanajst rezidenc in nebroj krožkov in skupin. Vseh šteje 1118 članic in članov. Te številke govorijo živim jezikom! Osrednji odbor pod načelstvom častitega zagregarja lldelfonza Bebe razmišlja sedaj ustanovitve okrožnih komisarijatov, ki bi jih oskrbovali akreditirani delegati. — V posameznih krajih pa za razvoj naše zadruge niso enako godna tla. Tako se je zgodilo preteklo nedeljo, da so nekje v Savinjski dolini naše delegate, čim so bili javili svoj namen — namreč, da hočejo agitirati in organizirati — vrgli iz gostilne. Sreča v nesreči je bila, da se je to zgodilo, predno so bili plačali svojo ceno. V drugih krajih pa je razumevanje našega programa tako globoko, da hodijo celo deputacije prosit za ustanovitev podružnic. Tem preljubim Samotarkam in Samotarjem seveda radevolje ustrežemo. — Da bo vladala popolna jasnost, objavljamo še enkrat: Člani zadruge so: 1. pristne samice in pravi samci, 2. vdove in vdovci, 3. zakonito ločene in ločeni, 4. oni, ki imajo polovice v zasedenem ozemlju, 5. slučajni samci in samice. Vsaka druga prijava je sleparska in z zadevo se bo bavil odslej naš pravni prijatelj in član dr. Štef Cundrc. —

Iz jugoslov. dem. stranke.

Nedeljski shodi JDS na Celjskem okrožju in sicer na Bizeljskem, Sv. Petru pod Sv. Gorami, Podčetrtku, Braslovčah in Polzeli so dobro uspeli. Natančnejša poročila prinesemo prihodnjič. Zaupna sestanka JDS v Braslovčah in na Polzeli sta se vršila v nedeljo, 3. avg., prvi dopoldne pri Plaskanu, drugi dopoldne v stari šoli. Zlasti prvi je bil prav dobro obiskan. Na obeh je nastopil kot govornik dr. Kalan iz Celja. Ustanovili ste se v obeh krajih organizaciji JDS.

V Podsredi se je 5. tm. na zaupnem sestanku ustanovila krajevna organizacija JDS z g. Kušlanom kot predsednikom. Odbor nam jamči, da se bo naša stvar v podsrediški fari lepo razvijala. Krepko na delo!

Zbor zaupnikov JDS iz mariborskega okrožja, ki se je vršil v nedeljo dne 3. avgusta t. l., je prav dobro uspel. Zbora se je udeležil tudi podpredsednik deželne vlade, g. dr. Žerjav, kateremu so priredili zborovalci prav pristrčno ovacijo in mu izrekli popolno zaupanje in zahvalo za njegovo požrtvovalno delovanje v korist naše države, posebno pa Maribora in cele severne meje. Tudi poslancu prof. Voglarju so izrekli zaupniki popolno zaupanje. Več prihodnjič.

DNEVNE NOVICE.

Zadeva samostojne trgovsko-obrtne zbornice za Štajersko je, kakor čujemo, občitala v ljubljanski zbornici. Upamo, da se nazadnje tamkaj akt ne zgubi — in zahtevamo, da se zadeva ne zavlačuje. Nepotrebnega zavlačevanja je bilo že itak doslej dovolj!

Počitniški tečaj, ki se bo vršil na državnem učiteljsišču v Ljubljani za gojence (gorenke) 3. letnika učiteljsišča ter za abiturijente srednjih šol (liceja), se prične dne 18. avgusta ob 8. uri zjutraj ter bo trajal do 4. oktobra. K obisku tega tečaja so pripuščeni vsi, ki so — ustmeno ali pismeno — prijavili svojo udeležbo.

Privatna pisma na častnike ad-jutanture Dravske div. oblasti. Častniško osobje Komande Dravske div. oblasti dobiva dan na dan priporočena in ekspresna pisma strank, katere urgirajo rešitev oziroma prosijo za intervencijo glede rešenja njihovih službenih predmetov in za odgovor. Častniško osobje Dravske div. oblasti vrši svojo dolžnost in je dovolj obremenjeno s poslovanjem ter se nikakor ne more zaposliti s privatno korespondenco službenega značaja.

DOPISI.

Iz Dobrene pri Celju. V naše dobro obiskane toplice se pride prihodnje dni zdraviti narodni poslanec Svetozar Gjorgjevič s soprogo. Žal, da se je morala ravno sedaj, ko je največji promet, vsled pomanjkanja bencina ustaviti avtomobilna vožnja; pa upajmo, da se temu kmalu odpomore. Da so toplice prvovrstne in kraj zelo romantičen, nam ni treba posebej povdarjati, saj to gostje, ki zdravi odhajajo od nas, sami najbolj cenit znajo.

Slov. Bistrica. (Aprovizacija.) Preljeli smo par dopisov glede aprovizacije v Slov. Bistrici. Radi pomanjkanja prostora priobčujemo samo sledečega: Prehranjevalne razmere so postale kmalu po izbruhu vojne v našem mestu skrajno slabe in ko je vlada upeljala razne živilske karte, je nastala prava anarhija v aprovizaciji, tako da je moralo poseči vmes okrajno glavarstvo in otvoriti v mestu svojo prodajalnico živil z nastavljenim uradnikom. Ta uradna prodajalnica je kar najbolje uspevala vsled svojega točnega, solidnega in nepristranskega poslovanja. Ne samo mestno prebivalstvo, ampak tudi cela okolica je bila skrajno zadovoljna s to aprovizacijo. Gotovim ljudem, ki

bi radi vedno v kalnem ribarili in jim tekom vojne nagrabljeni tisočaki še ne zadoščajo, čeprav so si na račun ubožnega prebivalstva nakupili hiše in posestva, pa je ta uradna aprovizacija silno napoti in zato že dolgo časa proti njej intrigirajo. Sedaj so se pa kar očitno dvignili nekateri trgovci proti aprovizaciji in zahtevajo od okrajnega glavarstva, da jo odpravi, seve samo zato, ker aprovizacija vsako stvar veliko ceneje prodaja, kot tisti bogati nemškutarski trgovci in torej ne morejo samolastno diktirati visokih cen. Ko je ljudstvo za to namero zvedelo, je sklenilo enodušno protestirati proti odpravi aprovizacije in mi tem potom okrajno glavarstvo resno svarimo pred skokom v temo. Mi bomo za mesto, kot tudi za okolico ravno sedaj aprovizacijo najbolj potrebovali, in če bi je še ne imeli, bi jo morali ustanoviti; saj je vendar celi javnosti znano, da je v slovenjbiški okolici zadnja toča in povodenj čisto ves pridelek uničila in bojo morali celo najboljši posestniki ves živež kupovati. V tej stiski pa se ne pustimo odirati!

Pragersko. V nedeljo so zasegli tuk. mesarju in gostilničarju L. množico svinj, ki jih je pravkar kupil od ljubljanskega svinjotrčca P. in jih hotel za dober dobiček naprej prodati mariborskemu bogatašu Wogererju. Svinje je oblast na mestu prodala domačinom.

V Studencah pri Poljčanah se vrši v nedeljo, dne 10. avg. ob 3. uri popoldne Vodnikova slavnost s petjem, godbo in uprizoritvijo iger »Županova micika« in »Uradni dan v Mačjem kotu«

Zadnja poročila

Rumuni v Budimpešti.

OKU. Budimpešta, 3. avg. Rumunske čete so dospele do mesta Budimpešte. Vojni minister Haubrich in župan Hazer sta jim šla nasproti in sta se začela pogajati s poveljnikom, generalom Rurescom. General je izjavil, da ima povelje, nadaljevati pohod do meje mesta, nima pa povelja, zaseti mesta. V zadeve vzdrževanja miru se ne bo vtikal, ker je to stvar ogrske vlade. Glede nastanitve do mesta dospelih rumunskih čet so se domenili, da jim da vlada na razpolago konjeniško vojašnico ob robu mesta, in sicer ne na podlagi okupacije, temveč na temelju gostoljubnosti.

OKU. Budimpešta, 3. avg. Vojni minister Haubrich je izdal sledeče povelje: Rumunske čete so dospele do meje glavnega mesta in so se tam ustavile. Poveljnik rumunskih čet izjavlja danes, da ne namerava zaseti mesta. Pozivljamo torej prebivalstvo glavnega mesta, naj rumunskih vojakov, ki se nahajajo tukaj na podlagi pravice gostoljubnosti, ne sprejme kot sovražnike, in naj se njim nasproti obnaša po predpisih mednarodnega prava. Zahtevam korektno postopanje; kdor se protivi, se strogo kaznuje.

Petrolej iz Amerike.

LDU. Beograd, 3. avg. Iz Amerike je preko 340 vagonov petroleja na potu med Tuzlo in Vinkovci. Ta petrolejbo razdelila monopolna uprava, ki bo tudi določila solidne cene. Ta količina bo zadostovala za potrebe naše države.

Nemško-poljske meje.

LDU. Amsterdam, 3. avg. Reuterjev urad poroča iz Pariza, da je vrhovni zavezniški svet sklenil, da se morajo nemške čete umakniti iz Gdanskega, in da poljske čete ne smejo vkorakati v mesto. Ozemlje prevzamejo 3 komisije, ki bodo določile meje.

Listnica uredništva.

Zveza invalidov: Vašega popravka ne moremo priobčiti, ker je tisto poročilo prinesel »Slov. Gospodar« in ne »Nova Doba«. Blagovolite se torej obrniti na uredništvo »Sl. Gosp.« — Rog. Slatina: Vaš dopis o koncertu bil prepozen. — Žetale: Le napišite in pošljite o priliki! Zdravo!

1 par nogavic 2 K

Iz 3 raztrganih nogavic dobite za 2 K en par popolnoma celih. Zunanja naročila v 3 dneh, ter se vrnejo po povzetju. G. Körber, Celje Kapucinska ul. 5, pritičje desno.

1138 1

Kotel samostoječi 125 litrov, znotraj emajliran se prodaja. Celje, pri kapucinskem mostu, št. 4.

1139 2-1

„LASTNI DOM“

registrirana kre-
ditna in stavbna
zadruga z om. zav.

V CELJU
Prešernova ulica št. 15.

sprejema hranilne vloge in
jih obrestuje po (3|0|0)
tri in pol od sto

Karol Vanič, Celje

Prešernova
ulica št. 15.

Zaloga tu- in inozemskega
manufakturnega blaga.

Posl. štev. 1978/1

Razglas.

S tuk. odredbo z dne 14. marca 1919. št. 1978. izdana prepoved dogona konj na živinske sejme, se z današnjim dnem razveljavi.

Opozarja se pa, da je tudi nadalje strogo zabranjen vsak promet z garjevi konji. Za garjeve konje, kakor za navidezno zdrave konje iz hlevov, iz hlevov kjer stoje garjevi konji, se živ. potni listi ne smejo izdajati. Za konje, ki so bili garjevi in so sedaj ozdraveli, se smejo potni listi izdajati še le potem, ko državni živinozdravnik ustanovi popolno nesumljivost živali in se je izvršila razkužitev hleva po obstoječih predpisih.

Okrajno glavarstvo Celje,
dne 30. VII. 1919.

Okrajni glavar: **dr. Žužek s. r.**

Trstike (stukature)

kupuje »zadruga stavbenih podjetnikov za nabavo in izdelovanje stavbenega gradiva Zagreb, Starčevićev trg 7, ter prosi za brzojavne ponudbe. Brzojavni naslov: »Material Zagreb.« Telefon 12-32. 1137 2-1

Štev. 6100/19.

Razglas.

Sladkor, ki se dobi pri trgovcih na rodbinske in sladkorne izkaznice, stane K 7.80 kg, za industrijo in za vkuhanje na posebne nakaznice pa stane K 8.20.

Mestni magistrat celjski,
dne 30. julija 1919.

Za vladnega komisarja:
Šubic I. r.

1132

Pekarijo v bližini mesta ali v večjem trgu, event. tudi pri večji fari **se išče v najem.** Pismene ponudbe na »I. D. Štorje št. 55.« 1130 2-1

Proda se konj. Vprašanja hotel Balkan v Celju. 1133 1

Kuhinjska oprava s posodo se za 1000 kron proda na Kralja Petra cesti 28, nasproti gostilne Branibor. 1131 1

Prodajalka,

prvovrstna moč, se sprejme za manufakturni oddelek v trgovini z mešanim blagom 1135 5-1

I. Vizovišek v Žalcu.

VOZ

težki parizer se zamenja z bolj lahkim s polširokimi kolesi pri

R. Stermecki, Celje.

1129 2-1

Občinskega tajnika

išče

mestna občina Slov. Bistrica.

Plača po dogovoru. Prošnje na mestno občino. 1134 2-1

Lovski pes, črno-rujave barve, mlad, srednje velikosti, sliši na ime Roland, ima znamko obč. urada okolica Celje št. 133 se je zatekel. Kdor ga najde, se prosi, da ga odda proti dobri nagradi pri g. M. Werndl, Gaberje 79. 3-3

Išče se dobra kuharica, katera bi samostojno vodila gospodinjstvo na malem posestvu. Ponudbe pod »Pridna št. 18« na upravništvo. 1102 3-3

Kupim v dobrem stanju ohranjeno **trg. opremo za špecerijsko stroko.** — Sprejem tudi poštenega **učenca** iz dobre hiše; trgovine že nekoliko vaje ima prednost. **Josip Kostanjšek,** trgovec v Gornjem gradu. 929 4-4

Vino, rizling in črno dalmatinsko od 56 l naprej, ter sad-jevec in kisle vode se razpošilja po najnižji ceni od podjetja **Silva vrelec Guštanj.**

5-5 Kupijo se stari zamaški. 1080

Rudeče maline

za eksport kupuje »Balkan« trgovska, špedicijska in komisijska del. dr. Ljubljana, Dunajska c. 33. Prosi se natan-1065 čne pismene ponudbe. 8-7

Vžigalice, koruzo, poper, kremo za čevlje itd., itd. ima po najnižjih cenah v zalogi **veletrgovina**

Ant. Kolenc, Celje

1115 3-2

Steklenice

od konjaka z vsebino $\frac{7}{10}$ in $\frac{3}{10}$ kupi vsako množino **Drogerija „SANITAS“** Celje, Kolodv. ulica 5. Prevzamejo se tudi medicinske steklenice in lončki 1125 od raznih pomad. 3-2

Žična mreža

pocinjena, raznih debelosti se proda, **Srebotnjak, Ljubljana.** Kolodvorska ulica 31.

1097 6-3

Službo v odvetniški ali notarski pisarni iščejo: **1 izvežban sollicitator in 2 stenografini in strojepiski.** Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov 1088 v Celju. —5

Sprejme se močan in zdrav

učenec

poštenih staršev s primerno šolsko izobrazbo v trgovino s mešanim blagom. **J. Vizovišek v Žalcu.** 1086 5-5

Hotel-restavracija BALKAN

priporoča dobro kuhinjo in izvrstna vina ter ima dnevno sveže pivo v sodčkih. Na razpolago je klubova soba

Vsak dan koncert.

Dva močna in poštena

trgovska učenca

z dobrimi spričevali iz boljše hiše išče **tvrdka Rudolf Pevec** v Mozirju. 1122 4-2

Karol Loibner, Celje

priporoča

špecerijsko blago ter vsakovrstne barve za obleke, s katerimi si lahko vsakdo barva vsakovrstno blago sam.

242 104-56

Sedlarska in tape- tarska delavnica

J. Strelec Celje, Samostanska ulica št. 16. 245 104-59

ČEVLJARSKA DELAVNICA

Rud. Zontič Kocenova (Špitalska) ul. št. 2 (blizu kolodvora) izdeluje čevlje po najnižji ceni in solidni izgotovitvi. 46 104-57

Gostilničarji!

Pristen bel ljutomeržan, rudeč bizelčan in temnorudeče Opolo vino, staro in novo oddaja po zelo nizkih cenah: **Anton Stern,** trgovski posredovalec, Benjamin Ipavčeva (prej Gizelina) cesta 12, Celje. 805 12-10

Stavbena in galant. kleparska obrt

A. Jošta nam.

Franjo Dolžan 243 104-59

Celje, Kralja Petra c. 8 (nasproti »belega vola«) Prevzema vsa v to stroko spadajoča dela. Postrežba točna in solidna.

Znameniti zdravilni vrelec

Krapinske toplice (Hrvatsko)

zdravijo s sigurnim uspehom vse vrste revmatizma, kostobola, sključenosti, išiasa in vseh njihovih posledic, delujejo izvanredno na sestav živčnih bolezni (neuralgija, neuralgija, histerija, hrbtne bolezni) ter poglobljavajo kronične bolezni ledvic in mehurja, kronična zastojanja krvi in kožne bolezni. Pri ženskih boleznih delujejo pospešno na nervozne pojave v klimakteriju in z uspehom delujejo pri kroničnih vnetjih maternice in eksudata. **Vsa nadaljna pojasnila daje in razpošilja prospekte brezplačno kopališčna uprava.**

Knjigarna, umetnine, muzikalije

Goričar & Leskovšek: Celje

Zaloga papirja, pisalnih in risalnih potrebščin na debelo in drobno.

PRICA & KRAMAR, Celje

Na debelo in drobno!

ZALOGA

Na debelo in drobno!

galanterijskega, norimberškega in modnega blaga ter kranjskih izdelkov

Kosti

kupi vsako množino po najvišji ceni **Fr. Confidenti,** trgovina, Celje, Zavodna. 1100 4-3

251

52-30

Vinko Kukovec

stavbno podjetje in trgovina z lesom

Lava št. 22 pri Celju

Vsakovrstno mineralno vodo razpečava tvrdka

Ivan Ravnikar

167 104-76 **Celje**

trgovina s špecerijskim blagom, barvami in deželimi pridelki.

GOSTILNA „BRANIBOR“

priporoča cenj. gostom najboljša domača vina ter vsak čas toplo in mrzlo kuh. njo.

Za obilni obisk se priporoča

A. Robek.

244 104-52

Miši, podgane, ste-nice in ščurki ter ves mrčes

mora poginiti, če se uporabljajo moja preizkušena najboljša in povsod hvaljena sredstva, kakor: Za poljske miši 6 K, za podgane in miši 6 K, za ščurke 6 K, posebno močna tinktura za stenice 6 K, uničevalec moljev 3 K, prašek proti mrčesom 5 K, tinktura proti ušem pri ljudeh 3 K, mazilo za uši pri živini 3 K, prašek za uši v obleki in perilu 4 K, tinktura proti mrčesu na sadju in zelenjavi (uničevalec rastlin) 3 K. Pošilja po povzetju **Zavod za eksport** **M. Jünker,** 85-58 Zagreb 37, Peirinska ulica 3.